

CLEVELANDSKA AMERIKA

IZHAJA V PONEDELJEK, SEREDO IN PETEK.

POSEDENIK: MARGARINA.

Na Ameriko - \$2.50 Na Cleveland, po pošti \$3.00
Na Evropo - \$3.50 Potrebna številka - 3c

Vse plačila, duplir in čezraj na se pošilja na: "Clevelandska Amerika",
519 ST. CLAIR AVE. N. E., CLEVELAND, OHIO

EDWARD KALISE, Podpisnik. LOUIS J. PIRC, Editor.

ISSUED MONDAY, WEDNESDAY AND FRIDAY.

Read by 25,000 Slovenians (approx.) in the City of Cleveland and elsewhere.
Advertising rates for regular American and World Foreign in languages list.

TELEPHONE CUY. PRINCETON 129

Entered as second class matter January 21, 1909, at the post office at Cleveland,
Ohio under the Act of March 3rd, 1879.

No. 115, Friday, Sept. 29, 1916.

1860-1864-1916.

Med narodom se je naselila politiko in skušajo odrediti ameriškim volivcem, da bi kontrolirali svojo lastno vladno. Ali naj ameriški volivci pri novembarskih volitvah volijo tako kot jim narekuje kaka tuja vlada? Tako kot je mogoče vzkazano iz Berlina? Ali bodejo vročekrvneži vodili politično kampanjo kot so jo leta 1864, ko je dežela najbolj potrebovala edinosti in močnega predsednika kakor je bil baš Lincoln, katerega hvalijo danes oni, ki so ga nekoč napadali? In ravno tako je z Wilsonom.

Presednik Wilsona napadajo danes skoro na isti način kot so svoje dni napadali predsednika Lincoln. Mr. Wilson je bil potrepljiv in jako natančen pri vseh problemih. Lincoln kot Wilson sta bila kritizirana, ker njiju diplomacija ni bila po godu velikim kričanjem. Toda Wilson je vselej obdržal glavo na pravem koncu kot jo je Lincoln, dočim so ljudje iz grmovja in v senci neprestano kričali, da Wilson ne dela prav, da Lincoln ne dela prav.

Myron T. Herrick kandidira v državi Ohio za senatorsko mesto; v svoji politiki se je zvezal z ono stranko, ki ima evropski grb na svoji zastavi, grb nemškega kajzerja. On zagovarja one, ki hočejo, da ameriški kapital izkoristi Meksiko, zagovarja one, ki hočejo imeti visok tarif, da ameriški kapitalisti tem lažje izkoriščajo svoje delavce in delajo večje dobičke. Mr. Herrick je postal zastopnik političnega burbonizma — zvezal se je z vsemi, ki so nasprotniki iz političnih in tujih virov predsedniku Wilsonu.

Mi pa vemo, da bodejo vsi pravi Amerikanci, ameriški državljani, ki hočejo posteno, toda odločno politiko, voliti za Wilsona kot prihodnjega predsednika Zvezinjenih držav. Mi vemo, da so časi danes ravno tako ostri in napeti kot so bili leta 1860 in leta 1864, ko je le Lincolnova sila in zmožnost odvrnila od Amerike veliko nevarnost. V današnjih časih spremeni predsednika se reče politični položaj napram Evropi še bolj zavleči, narediti ga še bolj težavna kot je sedaj. Hughes sam ne ve, kaj bi naredil, ako bi bil on na Wilsonovem mestu. Stotine vprašanj je že dobil, pa na nobeno še ni odgovoril. Zakaj torej voliti človeka za prvega uradnika dežele, ki sam ne ve, kaj misli, kaj je potrebno za Zvezinjene države.

Lincoln je leta 1864 stopil pred ameriške volivce s prošnjo, da ga ponovno izvolijo radi njegove uprave, njegovih del. Ravno tako prihaja Wilson leta 1916 pred ameriške volivce, da ga zvolijo na podlagi tega, kar je dosedaj dosegel. Tedaj ko je bil Lincoln predsednik so se nahajali v deželi vročekrvneži kot se nahajajo danes. Možje, katerih zvestoba napram drugim državam je bila večja kot zvestoba napram Ameriki, so metali psovke in kletve na Lincoln, prav tako kot se godi danes, ko nezadovoljna nemška cesarska masa v Ameriki psuje in preklinja Wilsona. In Myron T. Herrick, sicer spoštovan ameriški državljani, ki je bil jako priljubljen v Franciji, se je pridružil tej klikki in drži s stranko, katero podpirajo podkupljeni Nemci v Ameriki.

Nastop zaveznikov napram Grški.

Nasprotniki zaveznikov so že večkrat poskušali primerjati postopanje zaveznikov napram Grški s postopanjem Nemcev napram Belgiji. Toda razlika je tako velika kot med nebom in zemljo. Belgija je bila nevtralna in velike države so ji garantirale nevtralnost, a Nemčija jo je hotela najprej pregovoriti, da pusti nemško armado skozi svoje kraje, in ne da bi čakala odgovora je takoj za tem upadla nemška armada v Belgijo, podavila, postreljala in zažgala vse, kar je bilo na potu. Grška pa je sama kriva, ker se z njo tako postopajo.

Predvsem se Grška ni delala nevtralnosti, ker se je dokazalo, da je služila Bulgarom in Nemcem s tem, da jim je odstopila svoje trnjave. Seveda, tega grški narod ni sam naredil ampak klika, ki se zbira okoli grškega kralja. Ta klika na Grskem ni pustila narodu niti enkrat spreporiti, in kljub temu, da je narodni grški voditelj Venizelos pri volitvah dobil ogromno večino, pa se vlada ni zmenila za to in je naprej kršila nevtralnost. Zavezniki niso prišli na Grško, da ji ukradejo zemljo in porušijo ustavo, pač pa da rešijo narod od kraljevega nasilja.

Kakšen je naš narod.

V starem kraju se je večkrat pisalo o narodu in pisalo kaj različno. Ena stranka je pisala; naš dobr in verna narod. Druga stranka je pisala; nezavedna masa. Kdo je imel prav? Noben. Star kraj ni bil pripravno polje za proučevanje naroda. Tam je bilo preveč teorizacije. Človek se ni smel ganiti v svojem kraju, ni smel slišati drugega kot to, kar so drugi odločili, da je dobro zanj. Ni smel čitati drugega kot to, kar so mu odbrali. Nikdar ni smel slišati dveh zvonov. Kdor je vprašal po resnici, se ga je začelo preganjati.

V starem kraju so ljudje živeli pod večim pritiskom. Kot močne kletice so držali v šapah vse narod. Gorje, kdor se je ganil. In kaj je bil narod? To kar je moral biti in za kar ga je proglasila ena stranka: dober in veren. Molčati je moral in trpeti. Sprevidel je, da je to najbolje zanj. Svoje mišljenje je zapiral globoko v srce. Le včasih je začelo kaj kipeti in dal je duška in izraza — tajno seveda, da se ni nikamor videlo in od nikoder slišalo. Zakipele je v njem kot zakipi v zapuščenih srčih po ljubezni, trenutna nevihta je plula skozi telo — potem je bilo pa zopet vse mirno.

Nezavedna masa. Če hočeš, da narod zna čitati, ga moraš najprej naučiti abecede. Če hočeš, da se boe zanimati za igro, ga moraš najprej navaditi. Stopiti takle pred narod in reči to je tako, to pa tako — ne zadostuje, četudi je res. Ti moraš hoditi med narod, ga učiti in vzgajati, pa bo sam prišel do pravega zaključka.

Nezavedna masa je prav, ampak krivično. Da je narod nezaveden je resnica, toda narodu radi tega kaj očitati je krivično. Človek ni kriv svojega neznanja, ampak razmerje in družba, ki ga je držala v temi. Kdor ni gledal preko meje svojega duševnega obzora, tisti ne ve, kako je drugod.

Tako je forej v starem kraju. Prišlo pa nas je v velikem številu v novo domovino. In prvo, kar je začutil narod, je bilo, da je svobodni, da je usel izpod neke palice, da je prost nekoga varuštva. In narod, ki ni nikdar videl svobode, jo je pojmlil takoj. Ni vedel močnej, da je to svoboda, ampak začutil jo je. Nekaj se je preverilo nekaj podro v njem, kot bi se bili razmaknili vsi hribi. Vse življenje so ovijali okrog njegovega srca različne trakove. In mislili so, da drža za vedno. A kaj je naš človek pokukal v svobodo in vsi ovitki so se pretrgali in popadali kot cunje na tla. Z vzgojo in razmerami so ga barvali, neutrudno in vedno barvali. In kazal je vse znake tiste barve, s katero je bil namazan — a v trenutku se je pokazala vsa muka zastoj. Padla je barva in človek stoji pred namo kot človek s svojo barvo, s svojo karakteristiko.

Da, v vsacega človeka, ki stopi v našo novo domovino, pride nekaj in ostane. In če je kje dobra prilika, da presodimo narod, kakšen je, je gotovo tukaj. Tukaj pokaže narod vse svoje dobre in slabe strani. Te so se rodile z njim, te so v njem ostale. Strah je oviral njh razvoj, ampak pregrešli jih ni.

Torej kakšen je naš narod? Ali je dober in veren, kot je opisano od ene strani? Je dober v eneni, je slab v drugem, je tako, kot so vsi ljudje. Povsod je nekaj dobrega in povsod nekaj slabega. In mi smo prav tako kot drugi ljudje. Imamo dobre in slabe strani.

Kar se glede verstva tiče, je tudi tako. V starem kraju so mislili, da ima že vsak svoj "sajn" nad glavo, v novi domovini pa vidimo tudi roge vmes. Je nekaj ostalo, kamor gre človek v silo, ampak da bi bili bolj verni kot kateri drugi narod, to ni res.

Ali smo nezavedna masa? Nikakor ne. V novi domovini smo pokazali, da tudi mi radi napreduje, samo če imamo sredstva za to. V novi domovini lahko rečemo, da čita izmed deset ljudi vedno devet in samo jeden ne. V stari domovini pa čita izmed desetih jeden in še tisti to, kar mu dajo drugi, da je nepohujljivo zanj. To lahko rečemo, da je napredek, kaj ne.

Večkrat čitamo, da ima ljudstvo svoja pota. Včasih pripočajo na svojo tega ali oni druga kandidata na vse kriplje. In vse kaže, da bo

levojan. Ampak ljudstvo ima neka svojega. Če svojo pot. In tako smo pot naša tudi naša. Povzročamo, da je pred vsim napredni in gre v napredno pot. Kar stremi in gre v napredno pot, in kaže hrbet vsemu, kar zостаaja. To je nepobita resnica. In kdor hoče zasore našega ljudstva gledati brez oči, bo in mora se priznati. Prijatelji, ne časopisje, ne agitacije, ne plačane reklame, edino smer podjetja dočita, ali gre narod z njo ali ne. Ne iščite varokov drugod, jih ni. Naš narod ima jako zdravo in srečno srednjo pot. Ni s tistimi, ki ga skušajo izpeljati v strugo starokrajskih razmer. In ni tudi s tistimi, ki skušajo iti z njim na v nasprotju. Korak iz enega ekstremu v drugega je prevelik. Odkrito povedano, naš narod ne mara, da mu kdo poje preveč o veri, pa tudi ne mara, da mu kdo poje preveč proti veri. In svojo silko in svoje prepričanje in sarkaz se drži, in kdor ni slep, lahko vidi to pri naših podpornih organizacijah. On ne mara, da se pritiska, da je nad njim bič in nagajka. Vesel je, da je učežal iz tistih razmer in jih ne mara več. Ne mara gospodarjev, ki mu narekujejo to ali ono. On hoče, da je prost, da dela kar hoče in kot se mu zdi prav. On pušča drugim svoje, pa hoče da mu tudi drugi puste njegovo. On razume, da to je njegova pravica in da mu razmere dovoljujejo, da se jo poslužuje.

Da, naš narod je pokazal, da je za napredek in napreduje. Je pokazal, da je znal molčati v razmerah, kjer je bila nemogoča vsaka beseda, da pa ni pozabil govorniki, kakor hitro se mu ponudi prilika. Je pokazal, da se da vleči na eno in drugo stran. A v trenutku, ko je vodnik mislil, da je vse njegovo, se mu je četa uprla in pokazala svoje roge.

Ne trudite se kazati narodu strug starega kraja — ne pojde tje. Nikdar več. Ne mučite se kazati narodu, kje je njegova pravica pot, ker pojde narod vsejedno po svoji, pa če je deset kapitalov ali nobeden. Ne motite se in ne trdite, da mora hoditi ta generacija po potih prejšnje, ker gre vsaka le po svoji kot gre vsak človek po svojem. Tradicija ni noben dokaz. Človek je rojen samo človek, pa prav nič drugega ne.

Da, narod napreduje in podpira vse, kar je naprednega. Imamo res še na drugi strani "bukuce" s

levojan. Ampak ljudstvo ima neka svojega. Če svojo pot. In tako smo pot naša tudi naša. Povzročamo, da je pred vsim napredni in gre v napredno pot. Kar stremi in gre v napredno pot, in kaže hrbet vsemu, kar zостаaja. To je nepobita resnica. In kdor hoče zasore našega ljudstva gledati brez oči, bo in mora se priznati. Prijatelji, ne časopisje, ne agitacije, ne plačane reklame, edino smer podjetja dočita, ali gre narod z njo ali ne. Ne iščite varokov drugod, jih ni. Naš narod ima jako zdravo in srečno srednjo pot. Ni s tistimi, ki ga skušajo izpeljati v strugo starokrajskih razmer. In ni tudi s tistimi, ki skušajo iti z njim na v nasprotju. Korak iz enega ekstremu v drugega je prevelik. Odkrito povedano, naš narod ne mara, da mu kdo poje preveč o veri, pa tudi ne mara, da mu kdo poje preveč proti veri. In svojo silko in svoje prepričanje in sarkaz se drži, in kdor ni slep, lahko vidi to pri naših podpornih organizacijah. On ne mara, da se pritiska, da je nad njim bič in nagajka. Vesel je, da je učežal iz tistih razmer in jih ne mara več. Ne mara gospodarjev, ki mu narekujejo to ali ono. On hoče, da je prost, da dela kar hoče in kot se mu zdi prav. On pušča drugim svoje, pa hoče da mu tudi drugi puste njegovo. On razume, da to je njegova pravica in da mu razmere dovoljujejo, da se jo poslužuje.

To vsamemu je slabo ali dobro, namreč s osirom, kaj vi delate s vašim denarjem. To ima mnogo skupnega z vašim življenjem, s vašo bodočnostjo. Naložite vaše dolare v hranilnico in dobite 4 odst. v tej močni in zanesljivi banki.

The Cleveland Trust Company
Promoženja nad \$47,000,000

Princetona 1944 W. Podružnica 5309 HALAYE. Wood 783 R. Collinwood, O.

BRATA KUNSTEL
New York Dry Cleaning Co.
Priporočena za vsajen običajno za čiščenje, likanje in popravljanje
MOSKIH IN ZENSKIH OBLEK
Vse delo svrtilno v popolno zadovoljnost. Fino delo Niko cena. Pride mo lahit in pripeljemo na dom.
6220 ST. CLAIR AVENUE

FRANK WACHCIC,
746 E. 152nd St.,
v Collinwoodu zraven banke

Naznanjam vam, da imam veliko zalogo ženskega, moškega in otročjega blaga. Opominjam vas, da prej ko greste v mesto kupovat potrebne stvari, obrnite se na nas, kjer debite vedno dobro pastrežbo.

Za obilen obisk se vam naprej zahvaljujem.

FRANK WACHCIC,
746 E. 152nd St. v Collinwoodu zraven banke.

NOVO SLOVENSKO PODJETJE!

Trgovina avtomobilskih in električnih potrebščin.

Slavnemu občinstvu: Naznanjamo, da odpremo v kratkem času popolnoma novo slovensko podjetje s popolno zalogo vseh avtomobilskih in električnih potrebščin. Vse kar morete dobiti v mestu ali v tovarni, dobite lahko pri nas po istih cenah. Nekaj stvari, ki jih bomo imeli v zalogi:

Olje, mazilo, gasoline, gumijeve obroče za avtomobile, (tires), orodje, rogovi, čistilci, luči, verige, gauges, baterije, električne svetilke in velike svetilke, sploh vse potrebščine za avtomobile.

Slovenski avtomobilisti: Gotovo boste podpirali to domače podjetje! Postrežemo vam prijazno in po tržnih cenah. To je edina slovenska trgovina te vrste. Pripočamo se vam za obila naročila.

GRDINA & CO.
6127 ST. CLAIR AVE.
Rosedale 181 Princetona 1381

DERUES.
ROMAN SILNEGA ZLOČINCA
Spisal ALEXANDER DUMAS

Oster glas prekine njegovo jadikovanje ter obrne pozornost na neko žensko, ki je raznašala tiskane liste in ki si je delala pot med množico. Mahoma razvije en tiskan list in hrešči s silnim glasom: "Obsodba je proglašena od parlamenta proti John Robert Cassel, ki je bil obtožen in spoznan krivim sleparskega bankrota!"

Derues pogleda to žensko in opazi neko splošno znano poteptanino, ki je včasih prihajala v njegovo prodajalno na požrtak pijske, in s katero je imel pred enim mesecem velik prepir, ker ga je ona zalotila pri nekem hudodelstvu in ga je tudi pretepla in sicer jako energično. Odtedaj je ni več videl. Toda množica, ki se je zbrala pred trgovino Deruesa, je bila zmenja, da hoče ženska zaničevati Deruesa in je že grozila, da jo kaznuje. Kajti Derues je užival največjo čast pri svojih sosedi. Toda ženska se uopre z eno rokco za hcedra, z drugo pa odganja usiljive ljudi in kriči:

"Norci, ali še vedno verujete v njegovim sleparijam? Da, brez dvoma je bil sinoči ogenj v njegovih kleti in njegovi upniki bodejo blazni dovolj, da mu odpustijo dolgove! Toda vi pa ne veste, da Derues pri tem prav ničesar ni zgubil!"

"Vse svoje premoženje je zgubil," kriči množica od vseh strani. "Vse kot deset tisoč frankov! Olje in žganje, ali misliš, baba, da to ne gori? Stara coprnica, sama pijes žganje, torej moraš vedeti, da žganje gori. Če bi se tebi kdo s svečo približal, tedaj bi začela takoj

troje obsodbo." Po teh besedah se ženska hitro smakne med množico in kriči:

"Obsodba je proglašena od parlamenta proti John Robert Cassel, ki je bil obtožen in spoznan krivim sleparskega bankrota!"

Ta obtožba je bila prinčena od premlenkostne osebe, da bi ji mogel kdo verovati. Toda kljub temu je ta pijana ženska izrekla preroške besede; nasula je peščena tla, na katerih se je Derues pozneje zrušil.

"Vse strasti," pravi La Bruyere, "vse stasti so goljufive, skrrijejo se kolikor mogoče pred očmi ljudstva, skrivajo se same pred seboj. In nobenega zločina ni, ki ne bi imel kakšne podobnosti s kako čednostjo, nobenega zločina ni, ki ne bi komu prinesel dobička."

Vse življenje Deruesa potrjuje to resnico. Derues je bil skopuški zastupljevalec, svoje žrtve je pritegoval na sebe s svojo mrežo, kjer jih je skriven uničil. Njegova strašna zločinska dela so se začela leta 1777, namreč da je svet zvedel o njih, ko je umoril gospo Lamotte in njenega sina, in nihče tedaj ni še kak drug zločin, toda kakor hitro je bila preiskava upeljana, tedaj se je oglašilo vsako uro na stotine presleparjenih in oškodovanih žrtv. Derues je bil djan ob glavo, ko je bil star 32 let, in vse njegovo življenje se je škopalo v zločinih. K sreči je bilo njegovo življenje kratko, toda polno groze. Nikdar se ni obotavljal, nikdar se ni kesal; zdelo se je, da je prisiljen lagati, kraati in zastropeljevati. Včasih je nastala sumnja, ljudstvo je imelo dvome, in različne govorice so se pričele razširjati. Toda on se skrjuje za novo hinavščino, in kaznen gre mimo njega. In kadar pride v roke pravici, tedaj ga varuje njegovo navidezno pobožno življenje in postavni meč pravice se za nekaj dnij zopet obrne od njega. Hinavščina je bila tako popoln del njegovega življenja, da celo tedaj, ko ni bilo nobenega upa-

nja več, ko je bil nepreklicljivo obsojen, ko je vedel, da ne more nikogar več oslepariti, niti človeštva niti Onega, katerega ime je sakrilegično rabil, celo v takih trenutkih je vzkliznil: "O Kristus, trpel bom toliko kot si trpel ti!"

Tak je bil ta mož, katerega življenje smo se namenili sporočiti javnosti, mož, ki reprezentira popolni tip zlobe, hinavščine in moralnega veselja. Videli smo ga v mladosti, kako je postal morilec iz instinkta; dvajset let pozneje ga vidimo, kako požiga lastno stanovanje in prodajalno, da oslepari za zavarovalnico. In kaj se je zgodilo vmes med tem? S kakimi zločini in deli je spopolnil dvajset let svojega življenja? Vrnimo se k njegovim otroškim letom.

Ker je neprestano kradel, kjerkoli je delal, so ga spodili vsi sorodniki od sebe. Ohranila se je v spominu neka pripovedka, ki kaže kako silno nesramen in perversen je bil. Nekoga dne ga je dobil njegov bratranec pri tativni in ga je z vsilo natepel. In ko je bil tepeč gotov namesto da bi bil žalosten ali kazal znake odpustanja, pobeignil z zaničljivim nasmehom, in ko je videl, da je njegov starejši bratranec ves iz sebe radi tepeža, je vzkliznil: "Ali si truden, kaj ne? Po glej mene, jaz pa nisem truden!"

Sorodniki so se ga naveličali, nakar so ga poslali v Chartres, kjer sta se dva bratranca zavzela, da ga obdržita v službi iz same milosrčnosti. Zene teh bratrancev so bile pobožne in Bogu udane, in zdelo se je, da bo mladič pri njih zgubil svoj zločinski značaj in se pobojšal. Toda posledice so bile ravno nasprotno, edini sad njegovega bivanja pri teh sorodnikih je bil, da se je naučil goljufije, zahrbtnosti in največje hinavščine, nadel si je krinko hinavščine.

Tudi v tej službi je zaporedoma dobil mastno plačilo za ponovne tativne. Vedel je, da so njegovi bratranci skrajno

skopi ljudje, in ko ga je nekdo eden udaril z desko po hrbtu in se je deska radi udarca prelomila, je ikodoželjno zaklical: "Hej, kako me vesel, kajti to te bo veljalo dva vinarja."

Konečno je moral tudi iz te hiše in je prišel za vajenca k nekemu atrešnemu krovcu. Toda krovec je kmalu umrl, nakar ga je vzel neki kovač, odkoder je prišel v neko grocerijsko potem pa v lekarniško trgovino. Dosedaj ni kazal nobenega zanimanja za kak poseben poklic, toda sedaj je bilo treba se odločiti. Iz svoje domačije je imel kot delež za doto tritisoč petsto frankov. Lekarniški poklic mu je jako ugajal, ker je bil v neprestani dotiki s strupi. In Derues bi mogoče ostal v Charters, toda ponovne tativne so ga primorale, da je zapustil mesto.

Derues je prišel v Pariz leta 1760. To je bilo novo polje delovanja za njega, in poleg tega je bil popolnoma nepoznan v tem mestu. Nihče ga ni tu smil, in počutil se je popolnoma varnega. Zgubljen v šumu in množici tega velikanskega mesta je dobil tu novo polje za hinavščino in sločine. Ko je dokončal svojo dobo kot pomočnik, ga je njegov mojster priporočil svoji svakinji, ki je imela enako trgovino na cesti sv. Viktorija in ki je bila že nekaj let ndova. Priporočil je Deruesa kot mladeniča velike gorečnosti in zmožnosti. Mojster namreč ničesar ni vedel o številnih tativnah, katere je Derues povzročil pri njem, kajti Derues je znal tativno jako spretno ničesar na družega. Novi gospodinj se je znal kmalu prikupiti. Neprestano je stikal okoli hiše, neprestano jo nadlegoval, kaj lahko naredi za njo, nosil je za njo velika bremena, blaga, in ljudje, ki so na cesti srečavali mladega, slabe ga in potečeča se mladeniča, so čutili usmiljenje z njim, posebno ker je zavrnil vsako darilo in se vselej izjavljal, da dela le iz uljudnosti in zvestobe do svoje gospodinj. Uboga

National Drug Store!
Slovenska lekarna.
vokal St. Clair ave. in 67. east
S posebno skrbnostjo izdelujmo zdravniške predpise. V zalogi imamo vse, kar je treba v najboljši lekarni.

IZURJENI ZOBOZDRAVNIK.
Dr. A. A. Kalbfleisch,
6426 St. Clair Ave.
Govori se slovensko in hrvaško. Točna postrežba. Časopisi na razpologo. Ženske streljnice. Edini zobozdravnik-ki urad v mestu, kjer govori slovensko in hrvaško.
Uradne ure:
Od 9:30 do 11:30 dop.
Od 1:30 do 5:00 pop.
Od 8:00 do 8:00 svečer
Telefon urada: East 408 J.
Telefon stanovanja: Eddy 1856 M.
Zastopnik za "Clevelandsko Ameriko" v Leadville, Colo. je naš rojak Mr. Anton Prijetelj, katerega priporočamo rojakom za pobiranje naročilne.

(Dajte prihodnjik.)
SLOVENSKA GOSTILNA
Kjer dobite fine pijače, dobro postrežbo, Prodajamo kmetijska in blago, tudi na domačo potrebo nasakolitev in galena.
Cena zmerna! Dobra volja!
JOSIP KALAN,
8101 ST. CLAIR AVE.

Vas doktor ve
Guenther's Sloven. Lekarna,
Addison Rd. vokal St. Clair Ave.

A. M. KOLAR,
Slovenska gostilna.
3222 LAKESIDE AVE.
Se priporoča Slovincem v obliki oblik. Točna postrežba. Vedno sveža pijače.

OTVORITEV

MODERNEGA SLOVEN. KEGLJIŠČA

Ljubiteljem kegljanja in slavnemu občinstvu sploh naznanjamo da v kratkem odpremo moderno slovensko kegljišče, opremljeno z vsem potrebnim za prve vrste kegljanje.

Društva, trgovci in drugi so prijazno vabljeni, da organizirajo kegljavske klube za tekmovanje med seboj. Mnogo lepih daril bo razdanih med letom med najboljše kegljavce. Kegljisče je prostorno, ima štiri vrste hodnikov, preskrbljeno z vso moderno opravo. Natančni dan otvoritve se posebej naznani. Obetajoč dobro in pošteno zabavo za jesenske in zimske dneve in večere, se priporočam za obilno udeležbo.

FRANK LAUSCHE, vodja
6125 ST. CLAIR AVE.